

РЕШЕНИЕ

№ 37176

гр. София, 11.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 29.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **9714** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 АПК, вр. чл.28, ал.1 от ЗВПНРБГЕСЧТС. Образувано е по жалба на Ф. М. М., [дата на раждане] , гражданин на Франция, със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. А, ет.1, ап.1, чрез адв. Д. О., срещу Заповед № 53643-101 от 13.01.2025 г. на директора на дирекция „Миграция“ – МВР, с която на основание чл.26, ал.1 и ал.3 от Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства (ЗВПНРБГЕСЧТС) му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „Забрана за влизане на територията на Република България" за срок от 5 години.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваната заповед поради допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон и необоснованост. Навеждат се доводи за неизпълнение на фактическия състав на чл.26, ал.1 от ЗВПНРБГЕСЧТС. Жалбоподателят сочи, че не е запознат с Предложение рег. № 4070р-19940 от 12.09.2024 г., което било издадено след задържането му за 24 часа на 10.09.2024 г., обявено за незаконосъобразно от съда. Твърди липса на данни за извършено нарушение от негова страна на територията на страна, вкл. липса на обвинение или присъда. Поведението му не представлявало истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност на България, нито нарушавало обществения ред. Не бил уведомен за началото на административното производство, поради което случаят останал неизяснен от фактическа страна в нарушение на чл.34 и чл.35 от АПК. Претендира се отмяна на заповедта. Не се претендират разноски.

Ответникът директор на дирекция „Миграция“ – МВР оспорва жалбата, чрез юрк. Т.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл. 235, ал.2 ГПК, във вр. с чл. 144, ал.1 АПК, от фактическа страна установи следното:

Установява се от Предложение рег. № 4070р-19940 от 12.09.2024 г. на директора на РДГП Е., че около 16.30 часа ОИГ от 01 ГОДГ в състав ст. инспектор К. П., мл. инспектор П. А. и мл. инспектор С. С. ВСК от МГПГ установяват в района на местността „Р.“, землището на [населено място], с координати N 42° 00' 57.9" E 27° 25' 03.7" 5/ пет / лица европейски граждани :

1. М. Р. М., р.08.06.2002г. мъж, лична карта F2MH8L701 Р. Франция
2. С. G. R., р.31.07.1992г. жена, лична карта 51150392W, Р. Испания
3. М. С. р. 12.12.2001г. жена, лична карта 111462, Р. Италия
4. Е. Р., р.20.07.1993г. мъж, паспорт YB5230684, Р. Италия
5. G. Ни, р.29.03.2001г. жена, лична карта 223897, Р. Италия.

Според документа, европейските граждани са пътували до [населено място] с лек автомобил на рентакар- турбосс Ф. П., светло сив, с регистрационен номер A9245PA. Същият е установен в [населено място] и е съпроводен до ГПУ-Малко Т.. До европейските граждани е установена и група от 10 лица, от рисковия профил 5 мъже, 2 жени и 3 деца, представящи се за сирийски граждани, незаконно преминали ДГ. Лицата видимо нямат нужда от оказване на медицинска помощ, без документи за самоличност, самоопределящи се за сирийски граждани. Същите не могат да посочат законното си влизане и пребиваване на територията на Република България. Чуждите граждани са задържани, считано от 19:00 ч. и приведени в ПНЗЛ на ГПУ-Малко Т.. След извършила проверка линия на държавната граница се установило, че нарушението е в района на 44 гранична пирамида, землището на [населено място], общ. Малко Т.. Уведомена е Районна прокуратура - Б., ТО-Малко Т.. Срещу лицето е образувано ДП № 64/2024 г. на основание чл. 326, ал.1 от НК и ЗМ № 65/2024 г. на основание чл. 281 ал.1, т.5 от НК. Направено е предложение, на основание чл. 27, ал. 1 във вр. чл. 26, ал. 1 и ал. 3 от ЗВПНРБГЕСЧТС да се наложи принудителна административна мярка „забрана за влизане в Република България“ за срок от 5 години на лицето: Р. М. М. / Ф. М. М., [дата на раждане] Р. Франция адрес: 117 RUE FLEURIE 37540 S. - CRY - SUR - L. - F. Лична карта № F2MH8L70.

Издадена е оспорената Заповед № 53643-101 от 13.01.2025 г. на директора на дирекция „Миграция“ – МВР, с която на жалбоподателя, на основание чл.26, ал.1 и ал.3 от ЗВПНРБГЕСЧТС е наложена ПАМ „Забрана за влизане на територията на Република България“ за срок от 5 години.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспорената заповед е съобщена на 28.08.2025 г. и оспорена с жалба от 09.09.2025 г. - в срока по чл.149, ал.1 АПК, срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по чл.46, ал.1 от ЗЧРБ и от надлежно легитимирано лице – адресат на акта, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При служебната проверка за законосъобразност на процесната заповед, на основание чл.168 от АПК, на всички основания по чл.146, т.1-5 от АПК, съдът намира, че същата е издадена от компетентен орган съгласно чл.27, ал.1 от ЗВПНРБГЕСЧТС. Според мотивите на акта, при проверка не са установени данни за подавани заявления и издаване на удостоверения за пребиваване на Ф. М. М., [дата на раждане], гражданин на Франция, на територията на Република България, респ. същият няма деклариран адрес на пребиваване. Това обстоятелство, както и свободата на придвижване на гражданите на ЕС, правилно и обосновано са дали основание на административния орган да предприеме действия за връчване на съобщение за

образуване на административно производство за налагане на ПАМ по реда на чл.26, ал.2, вр. чл.18а, ал.10 от АПК, според който когато съобщаването в производството пред административния орган не може да бъде извършено по реда на предходните алинеи, съобщението се поставя на таблото за обявления или в Интернет страницата на съответния орган за срок, не по-кратък от 7 дни, след изтичането на който съобщението се смята за връчено. В случая, съобщение рег. № 536400-84795 от 16.10.2024 г., с което лицето се уведомява съгласно чл.26 и чл.34, ал.3 от АПК, е публикувано на Интернет страницата на Дирекция „Миграция“ - МВР на 26.10.2024 г., с което са охранени правата на лицето за уведомяването му за началото на административното производство пред Дирекция „Миграция“ – МВР. Неоснователни са доводите в жалбата, че гражданинът на Франция е имал процесуален пълномощник по повод обжалване на заповедта за 24-часовото му задържане, поради което органът е следвало да го издири и уведоми чрез него. Не съществува подобно законово задължение за административния орган по контрол на чужденците, още повече предвид свободата на движение на гражданите на ЕС, липсата на деклариран адрес на територията на страната от френския гражданин и фактът, че се касае за административни производства пред различни административни органи. Изложеното определя липсата на допуснати съществени процесуални нарушения при образуване на административното производство.

Независимо от изложеното съдът намира, че оспорената заповед е немотивирана, издадена при неизяснена фактическа обстановка в нарушение на чл.35 от АПК, неправилно приложение на закона и в несъответствие с неговата цел – отменителни основания по чл.146, т.2 -т.5 от АПК.

За да наложи ПАМ, органът се е позовал на чл.26, ал.1 от ЗВПНРБГЕСЧТС, който налага забрана за влизане в Република България на гражданин на Европейския съюз или на член на семейството му, който с действията си създава истинска, настояща и сериозна заплахата за националната сигурност или за който има данни, че извършва действия против националната сигурност или общественения ред. В разпоредбата е транспониран чл.27, пар.1 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки (Директива 2004/38/ЕО), според който при спазване на разпоредбите на настоящата глава държавите-членки могат да ограничат свободата на движение и пребиваване на граждани на Съюза и на членове на техните семейства, независимо от националността им, от съображения, свързани с общественения ред, обществената сигурност или общественото здраве. Забранява се позоваването на такива съображения за икономически цели. Разпоредбата на чл.27, пар.2 от Директива 2004/38/ЕО урежда допълнителни изисквания за налагане на мярката, а именно: мерките, предприети от съображения, свързани с общественения ред или обществената сигурност, трябва да са в съответствие с принципа на пропорционалността и да се основават изключително на личното поведение на въпросното лице, което трябва да представлява истинска, реална и достатъчно сериозна заплахата, засягаща някой от основните интереси на обществото. Не се приемат мотиви, които са изолирани от конкретния случай и които се опират на съображения за обща превенция.

Съдът приема, че Предложение рег. № 4070р-19940 от 12.09.2024 г. на директора на РДГП Е. и оспорената заповед не съдържат конкретни мотиви, относими към индивидуалното поведение на Ф. М. М., които да указват, че същият представлява истинска, реална и достатъчно сериозна заплахата, която засяга някой от основните интереси на обществото. След излагане на фактическата обстановка по установяване на гражданите на ЕС и на предполагаеми сирийски граждани на 10.09.2024 г., в предложението е посочено, че спрямо лицето е образувано ДП № 64/2024 г. и ЗМ № 65/2024 г. на основание чл.281, ал.1, т.5 от НК, поради което е налице правното основание по

чл.27, ал.1, чл.26, ал.1 и ал.3 от ЗВПНРБГЕСЧТС. Това обстоятелство е възприето в оспорената заповед, в която е посочено, че гражданинът на Франция е извършител на престъпление по чл.281 от НК, като е участвал в превозването на 10 лица – чужди граждани, отговарящи на профила на нелегално преминали лица. Изложеното е възприето като основание по чл.26, ал.1 и ал.3 от ЗВПНРБГЕСЧТС. В административната преписка не се съдържат доказателства относно повдигнато на жалбоподателя обвинение по чл.281, ал.1, т.5 от НК, респ. изхода на наказателното производство. Не се съдържат и доказателства, че гражданинът на Франция е участвал в превозването на 10 лица – чужди граждани, отговарящи на профила на нелегално преминали лица, доколкото от гражданите на ЕС не са снети обяснения във връзка със съвместното им намиране със сирийските граждани. В хода на съдебното производство процесуалният представител на ответника навежда доводи, че не е необходимо извършване на престъпление, а единствено наличие на данни за противоправно поведение, но съдът е обвързан от посочените в оспорения акт фактически основания, като е недопустимо навеждането на нови такива, които не са посочени в акта, едва в съдебното производство.

От своя страна жалбоподателят ангажира доказателства, оборващи твърденията в оспорената заповед. Представен е превод от телефонно обаждане на телефон 112, от 16:01 часа на 10.09.2024 г., в което мъжки глас е съобщил за установени бедстващи хора – три деца, една жена и четирима мъже, които са крайно изтощени и в лошо здравословно състояние. На въпрос „Какво се е случило“, отговорът е „Не знаем със сигурност“, с обяснението, че са доброволци и са получили съобщение в социалните мрежи, че има група хора в беда – крайно изтощени и обезводнени. Действително, не се касае за официално изисквана от Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 (ЕЕН 112) информация с данните относно подадения сигнала на ЕЕН 112 и проведения разговор, но представеното от жалбоподателя доказателство е показателно за пропускане на административния орган да изясни факти и обстоятелства по случая на гражданина на Франция, които са с характер на официална информация от държавен орган и биха спомогнали за изясняване на случая му по смисъла на чл.27, пар.2 от Директива 2004/38/ЕО – мерките трябва да се основават изключително на личното поведение на въпросното лице. Евентуална проверка на сигнала и разговора на ЕЕН 112 би установила, че именно жалбоподателят е подал сигнал до номера за спешни повиквания, което сериозно би разколебало извода в оспорената заповед, че е участвал в превозването на 10 лица – чужди граждани, отговарящи на профила на нелегално преминали лица.

На следващо място, жалбоподателят е представил Съвместна жалба до Е. във връзка със задържането на петима европейски граждани в ГПУ – Малко Т., в която подробно се описва случаят от 10.09.2024 г. и последващото задържане на европейските граждани. Обективен факт е, че с Решение № 4473 от 16.05.2025 г. по адм. д. № 257/2025 г. на Административен съд Бургас е отменена като незаконосъобразна Заповед рег. № 4069з-208 от 10.09.2024 г. на началник 01 ГОДГ – ГПУ Малко Т.. Според съда е дължим извод, че в нарушение на чл.34, ал.3 от АПК административният орган по контрол на чужденците не е използвал всички процесуални възможности за събиране на доказателства в хода на административното производство, които са изключително широко дефинирани в чл.39 от АПК - обяснения, декларации на страните или на техни представители, сведения, писмени и веществени доказателствени средства, заключения на вещи лица и други средства, които не са забранени със закон. С други думи, по време на задържането на гражданите на ЕС, за което се установява от тяхната жалба до Е., че е продължило повече от 24-часа, не са били използвани процесуалните възможности да се снемат обясненията им във връзка с изясняване на всички факти и обстоятелства по установяването им на 10.09.2024 г. в [населено място]. Изложеното, освен, че съставлява допуснато в хода на административното

производство съществено процесуално нарушение, е довело и до неправилно приложение на закона – отменителни основания по чл.146, т.3 и т.4 от АПК. При липсата на обяснения на гражданите на ЕС, а защо не – и на обяснения на установените бедстващи лица, твърденията на административния орган, че жалбоподателят е участвал в превозването на 10 лица – чужди граждани, отговарящи на профила на нелегално преминали лица, са недоказани. В административната преписка не се съдържат други доказателства, указващи, че личното поведение на Ф. М. М. на 10.09.2024 г. е представлявало истинска, настояща и сериозна заплаха за националната сигурност на страната.

По-нататък, разпоредбата на чл.27, пар.2 от Директива 2004/38/ЕО урежда императивно изискване мерките, предприети от съображения, свързани с обществения ред или обществената сигурност, да са в съответствие с принципа на пропорционалността. Съгласно чл.6, ал.2 от АПК административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона (чл.6, ал.3 от АПК). Административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. (чл.6, ал.5 от АПК). В конкретния случай, наложената на гражданина на Франция ПАМ по чл.26, ал.1 от ЗВПНРБГЕСЧТС „Забрана за влизане в Република България“ е явно непропорционална на преследваната цел – охрана на държавната граница, препятстване на нейното незаконно преминаване и препятстване на нелегален трафик на хора. Накърнявайки свободата на движение на гражданин на ЕС, без поведението му да представлява истинска, реална и сериозна опасност за националната сигурност и обществения ред, мярката е несъответна на преследваната цел. В подкрепа на изложеното са представените в о.с.з. на 29.10.2025 г. писмени доказателства, изходящи от Д. Д. – преподавател по политология и почетен член на Университетския институт на Франция С. По Екс, Франция и Е. Т. – научен изследовател на постоянен договор в Център за международни изследвания С. С. По, Франция.

С оглед на изложеното оспорената заповед, като постановена при липса на мотиви, неправилно приложение на материалния закон, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона, се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора и липсата на заявена претенция от жалбоподателя за присъждане на разноски, в настоящето производство такива не следва да бъдат присъждани. Следва да се присъдят разноски в полза на АССГ за преводач, с оглед изхода на спора.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 69-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Ф. М. М., [дата на раждане] , гражданин на Франция, със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. А, ет.1, ап.1, чрез адв. Д. О., Заповед № 53643-101 от 13.01.2025 г. на директора на дирекция „Миграция“ – МВР, с която на основание чл.26, ал.1 и ал.3 от ЗВПНРБГЕСЧТС му е наложена ПАМ „Забрана за влизане на територията на Република България" за срок от 5 години.

ОСЪЖДА дирекция „Миграция“ – МВР, ГР. С., [улица], да заплати на Административен съд София град, [населено място], [улица], сторените в производството разноски за преводач в размер на 30.00 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението му на страните.

СЪДИЯ: